

die Bulgarifche, ist unseres Mitleidens würdig; единъ народъ, злополученъ като Бѫлгарскій, е достоенъ за наше-то состраданіе.

2) Кога прилагателни-тѣ, употребени като сѫществителни, служатъ да различятъ лица-та, за които се хортува, отъ оные, които можахѫ да носятъ сѫщо-то име. Н. п.: Peter der Große, Alexander der Dritte; Петръ Великій, Александръ Третій, и проч.

I. За употребленіе-то и управление-то на качествени-тѣ прилагателни.

§. 82.

Правило 1) Кога едно прилагателно опредѣлява качество-то, или свойство-то на двѣ или по много сѫществителни: то оно трѣба да се стави *предъ всяко едно сѫществително*. Н. п.: Der Lehrer schenkte mir ein schönes Bild, und ein schönes Buch; учитель-тѣ ми подари единъ хубавъ картина, и единъ хубавъ книга. — Исключаватъ се отъ туй общо правило сѫществителни-тѣ, поставени въ множественое число. Н. п.: Das Land hat große Städte und Dörfer, земя-та има голѣмы градове и села. Тукъ прилагателно-то *große*, не се повтаря.